

(א) [בְּרִייתָא הִיא וְעַי מוֹסֵי]  
לְעֵיל וְ: סְדֵה הָא קַמְלִי,  
(ב) [יְבִמּוֹת מַה: ע"ש],  
(ג) [סְנֵהדְרִין סו. ע"ש],  
(ד) [עִירוּבִין י: ב"ק עד:  
סְנֵהדְרִין פו: מִכּוֹת יג:  
שְׁבוּעוֹת ז.], (ה) [רש"ל],  
(ו) [רש"ל], (ז) [קִדּוּשֵׁין עו:],  
(ח) [עַי מוֹסֵפּוֹת ב"מ עג:  
ד"ה רב],

## הגהות הב"ח

(א) גמ' רבא אחוה דרבי מרי  
בר רחל (וואמרי לה רבא אחוה  
דרבי ובי מרי רב מרי בר רחל  
הווי) תל"מ. וי"צ ק"א א"ן ז'  
ז' וי"ן רש"י ותוספות לא זכרי  
ליה: (ב) שם על שגגתו  
חטטתא חייבים על דעות  
סקסילה: (ג) תוס' ד"ה וואמרי  
לה ובי בשעתא לאמרי לה  
רשי: (ד) שניא רבא דרבי מר' (ו)  
ד"ה כללו וכו' בריש מנ'  
מבות מוהצדיקו את  
הצדיק והרשעו את:

## גליון הש"ס

תוס' ר"ה בלאו נמי וכו'  
בסה"ד נראה לר"י עיקר.  
עיין סנהדרין דף סג ע"א  
במקופות ד"ה משום דהוי:

לעזי רע"י

מנשטר"ל [מינישטרי"ל].  
פקיד, שוטר.

## מוסף רש"י

[illegible]

שנהדרין פו:).

רצ זבד מַטְנִי. לֹאֵה דרמִי צר חמא הכי: אִינוּ חִיב חטאֵם. דְּלִיפְקִי  
מַעֲמִיז דַּעַד דַּעֲבִיד מַעֲשֵׂה צְרוּפִיָּה: אֲזַל צְמוּז חִיב סְקִילָה.  
מֵהִיקְשָׁא דִלְתֵּה וּבִהַמְתָּךְ דְּלַעֲלֵי: מִי קִסְנִי. הָךְ דְּלִיקָא דְּרִיִּיקִין הָא  
אִין חִיב כּו' דִּילְמָא הִכִּי קֵאֲמַר הַמְחַלֵּל  
[חִיבִים עַל זְדוּנוֹ סְקִילָה] הָא דַּצֵּר  
שְׁאִין חִיבִים עַל שְׁגָגָתוֹ חֲטָאֵת יֵשׁ  
מֵהֵן שְׁחִיבִין עַל זְדוּנוֹ סְקִילָה וְיֵשׁ  
שְׁאִין חִיבִין וּמֵאִי נִיהוּ דְּחִיבִין<sup>א</sup> [עַל  
זְדוּנוֹ] סְקִילָה וְאִין חִיבִין עַל שְׁגָגָתוֹ  
חֲטָאֵת מַחֲמַר: וְאִמְרִי לֵה אַבּוּה דְרַב  
מַרִּי צֵר רַחֵל לִי ג. דְּאִבּוּה דְרַב מַרִּי  
אִיסּוּר גִּירָא שְׂמִיה. וּמֵאִין דְּגַרְס לִיָּה  
גַּרְס מַתִּירָה הִי לֵךְ לִישָׁא צִמְרָא  
קִשְׁיָה הָךְ דְרַב אֲכִשְׁרִי לִרְב מַרִּי צֵר  
רַחֵל וּמִנִּיהַ צְפוּרְסִי צִבְצַל וְהָךְ מִילְתָּא  
בְּנִסְכָּת בִּצְמוּת הִיא (דף מה:). צְפוּרְסִי  
צִבְצַל<sup>א</sup> מַנְשִׁטֵּר<sup>ל</sup> הֵן שְׁטוּרִים. וְהָךְ  
עַל גַּב דְּלֹאֵר מַר כֹּל מַשִּׁימוֹת שְׂאֵתָה  
מַשִּׁים לֹא יִהוּ אֲלֵהּ מַקְרֵב אֲחִין<sup>ב</sup> הִיא  
כִּיּוֹן דְּלֹאֵמוּ מִיִּשְׂרָאֵל מַקְרֵב חֲתָן קִרְיָן  
צִיָּה: לֹאֲהֹרַת מִיתָם צִיָּת דִּין.  
דְּשִׁאֵר מִלְּאִכּוּת דִּשְׁבַּת נְמִי מֵהֵאִיל  
קִרָּה נִפְקָא לְהוּ אֹהֳרֵה הֵלֶכְךָ  
לֹאֲהֹרַת מִיתָם צִיָּת דִּין יִימָן דִּלָּא  
עֵנֶשׁ מִיתָה אֲלֵה אֵם כֵּן הִזְהִיר  
הֵלֶכְךָ עִיקֵר אֹהֳרֵתוֹ לְתַקּוּם שֵׁשׁ  
צוֹ מִיתָה אֲחֵאִי וְלֹא לְתַקּוּם:  
וּמֵאִי<sup>א</sup>

רב זכיד מתני הכי אמר רמי בר חמא  
המחמר אחר בהמה בשבת בשוגג אינו  
חייב חטאת במזיד חייב סקילה מתיב רבא  
המחלל את השבת בדבר שחייבין על  
שגגתו חטאת חייבין על זדונו סקילה הא  
אין חייבין על שגגתו חטאת אין חייבין על  
זדונו סקילה מי קתני הא אין חייבין כו' הכי  
קאמר דבר שחייבין על שגגתו חטאת חייבין  
על זדונו סקילה ויש דבר שאין חייבין על  
שגגתו חטאת וחייבין על זדונו סקילה ומאי  
ניהו מחמר רבא אחוה דרב מרי בר רחל  
(6) ואמרי לה אבוב דרב מרי בר רחל ללישנא  
בתרא קשיא הא דרב (7) אכשריה לרב מרי  
בר רחל ומנייה בפורסיה כבכל דילמא  
תרי מרי בר רחל הוו הוה מתני לה להא  
שמעתיה משמיה דרבי יוחנן לפטור אמר  
רבי יוחנן "המחמר אחר בהמתו בשבת  
פטור מכלום בשוגג לא מחייב חטאת  
דהוקשה כל התורה כולה לע"ז במזיד  
נמי לא מחייב דתנן (8) המחלל את השבת  
(9) ועל זדונו סקילה הא אין חייבין על שגגתו  
יולה בלא נמי לא מחייב דהוה ליה לאו  
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקין עליו  
ואפ"י

**דאס אמרי** דאס רבא אבדא דרב מרי בר רחל. לא גרסין ליה דהא מוכח ביצמות דאבדא דרב מרי גר הוה דאמר דבסוף ביצמות מה: (סע) רב אבשריה לרב מרי בר רחל ונמיא אפורסיה דבבל וקאמר כיון דאמו מישאל מקרב אחיז קריין ציה וליכא למימר דרבא אבדא דרב מרי נמי גר הוה דאס כן הוה ליה למימר רבא גיורא כדאמר הש"ס צעמלא איסור גיורא ועוד דלציון סל דרב מרי בר רחל משמע דבבא בתרא פרק מי שמת (דף קמט. וסע) דהיינו איסור גיורא דאמריין איסור גיורא הוה ליה מריסר אלפי זוזי צי רבא ורב מרי צריה הורכו שלא בקדושה ולדמו בקדושה הוה אע"ג דהסס לא גרסין רב מרי בר רחל צריה דומה הוה שמואל הוה מרי בר רחל צריה שמואל הוה מרי בר רחל צריה למימר דאיסור גיורא צא על רחל צת מר שמואל קודם שנתגייר דהא קאמר הסס דהורכו שלא בקדושה הוה ורחל צת מר שמואל היתה כדאמר בכמה דוכותין רב מרי בר רחל צת מר שמואל ואמריין דכחוצות (דף כג.) דבמינה דמר שמואל אישתיבין ושמואל אז צא עליה ואף על גב דלמו לקמיה דר"ח ואמרו נשצימי וטוהרה אני לכו כולוהו אמרו הכי מיהו תימה אי רב מרי צריה דאיסור גיורא היינו ההוא דיצמות איך מו איסור כל כן מימות רב עד רבא והא רב יהודה תלמידו של רב ואמריין בקדושין (דף עב.) יוס שמת רב מרי יהודה נולד רבא ופסיק רב מרי בנו דרב יהודה ואפי'.

## רבינו חננאל

[illegible][illegible]

(א) בר"ח צדפוס וילנא הוצא  
הקטע המוסגר להלן אחר  
תיבות "ואליבא דר' יוסף"  
אמנם נראה דמקומו כאן.

זה לא היה יכול לתת דברים מכות משום דהוה ליה לאו שניתן  
לאזהרת מיתה יש ללקות עליו והואיל ונכתב סתם על מיתה ודברים  
ליה לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו כדמשי בריש מכות אבל קשה  
גמי אלאו דמחמר ואהיה דאסי (לפי דף ו:). לדיכא מיתה ו"ל כיון  
ובמיתה והכי לא משמע לאו דמלאכה דאסי אבל לאו דלא עננה  
ה כל מלאכה אתה ובהמתך משמע אשאר חיובי שבת טפי ממחמר  
הואיל גמי אע"ג דנפקא מאל יא (עירובין פ:). בהדי תחומין בדמלקות  
בקרקא דויכלא העם מהביא ומירון ראשון (ג'רלה לר"י עיקר. מ"ר:  
והא